

Infrasector houdt plaats voor leerling

De infrasector voelt er niets voor om het leerlingstelsel met zijn combinatie van vier dagen werken en één dag naar school op te geven. Scholing koppelen aan social return en de relatief hoge cao-lonen voor leerlingen aanpassen, zou het opleidingsmodel nieuwe vaart kunnen geven.

Bart Mullink

Houten - Leerlingen die veel tijd doorbrengen in schoolwerkplaatsen omdat ze niet bij aannemers terecht kunnen, domineren het beeld bij bouwopleidingen. De opleidingsbedrijven in de infra daarentegen, plegen hun leerlingen standaard nog steeds te plaatsen bij bedrijven, melden Gert Peek en Kees van Dongen trots.

Als respectievelijk voorzitter en directeur van de Vesin, de Vereniging Samenwerkingsverbanden Infrastructuur Neder-

land, neemt dit tweetal het op voor het praktijkonderwijs in zijn huidige vorm. Ze voelen zich daarin gesteund door hun achterban. Van Dongen: "We hebben onder hen net een enquête gehouden. Bijna 90 procent van de leden geeft te kennen de samenwerkingsverbanden (SPG's) hoog te waarderen." De inzet van de leden om bovendien de daad bij het woord voegen, verdient een grote pluim, vindt Peek. "Bedrijven doen alles om leerlingen aan het werk te houden. Het is niet zo dat als er even wat minder werk is, ze de schoolwerkplaats ingaan. Dat is een belangrijk verschil met de opleidingbedrijven in de bouw. De roulatie is daar veel groter. Leerlingen stappen daar vaak na korte tijd over naar een ander bedrijf of gaan de werkplaats in."

Het tekent tevens een verschil tussen de twee bedrijfstakken, weten Peek en Van Dongen. De

leerlingen in de infra komen na het behalen van hun diploma vaker in dienst bij de bedrijven waar ze hun opleiding hebben gehad en als het ze daar bevalt, blijven ze daar ook. Langdurige, stabiele arbeidsrelaties zijn kortom regel. Intussen laat de bouwcrisis ook de infra niet ongemoeid. Hoeveelheden werk en marges nemen af en het aantal leerlingen bij de SPG's is ongeveer gehalveerd. Het kost

Praktijkopleiding is de beste social return

bedrijven moeite om leerwerkplekken aan te bieden als ze intussen vast personeel moeten ontslaan. Toch zien ze volgens Peek en Van

Dongen nog de noodzaak om mensen te blijven opleiden. "We hebben ze in de toekomst hard nodig om de sector overeind te houden. De vergrijzing gaat zorgen voor een grote uitstroom. De achterban blijkt tegelijk de kosten van leerlingen als een groot probleem te zien. Van Dongen: "Dat kwam als een rode draad uit antwoorden naar vore. Hierin moet verandering komen anders loopt het verkeerd af. Dat de instroomtarieven te hoog zijn roepen wij al jaren. Iemand die begint als zestienjarige krijgt na twee of drie jaar bijna hetzelfde als iemand die tien jaar bij een bedrijf werkt. Verdere loonstijging zit er daarna dus nauwelijks in. Dat maakt het dan weer moeilijk mensen gemotiveerd te houden."

"Deze situatie", licht Peek nader toe, "is gegroeid in een tijd dat de arbeidsmarkt anders was. De praktijk is dat bedrijven conform de cao betalen. Hierdoor bestaat nog maar een miniem verschil tussen wat leerlingen betaald krijgen en wat mensen krijgen die al langer in dienst zijn."

Groeien

Peek erkent dat de arbeidsvoorwaarden tijdens de opleiding de werving vergemakkelijken. "We moeten er eens goed over praten binnen de bedrijfstak. Hoe we kunnen zorgen dat jongeren kiezen voor ons vak en daarvoor dan ook wat moeten investeren, in tijd en geld. Om daarna te kunnen groeien naar een passende salariëring voor deze tijd."

Van Dongen: "Mogelijk moeten we naast de bbl stageplaatsen overwegen. Andere opleidingsvarianten zijn ook denkbaar, bijvoorbeeld voor de instroom van volwassenen en de realisatie van doelen op het gebied van social return."

De Vesin richt haar blik op opdrachtgevers die komen met eisen voor de inzet van bijvoorbeeld langdurig werklozen, de genoemde social return. Het tweetal pleit ervoor dat als dit gebeurt, deelname aan het leerlingwezen telt als de hoogste trede. "Het is er de beste manier voor. Als je iemand uit de kaartebakken van het UWV haalt voor dat ene project, is zo iemand snee weg, zonder veel verder te zijn gekomen."

De meeste SPG-leerlingen zouden nu al uit diezelfde "kaartenbakken" komen. Social return in optima forma, klinkt het stellig.

Gert Peek (links) en Kees van Dongen. Foto: Christiaan Krouwels